

3. Družba *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co.*, Tehran, poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je Svet Evropske unije priglasi v zvezi s postopkom na prvi stopnji in pritožbenim postopkom.
4. Evropska komisija nosi svoje stroške, ki jih je imela na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

(¹) UL C 287, 22.9.2012.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 21. novembra 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Združeno kraljestvo) – Dixons Retail plc proti Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Zadeva C-494/12) (¹)

(Direktiva 2006/112/ES — Davek na dodano vrednost — Dobava blaga — Pojem — Goljufiva uporaba bančne kartice)

(2014/C 39/11)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Dixons Retail plc

Tožena stranka: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Razlaga členov 14(1) in 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Pojem „dobava blaga“ – Dobava na podlagi nakupa z nepooblaščenim in goljufivo uporabo kreditne kartice

Izrek

Člene 2, točka 1, 5(1) in 11(A)(1)(a) Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) ter člene 2(1)(a), 14(1) in 73 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da v okoliščinah,

kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, dejanski prenos blaga na kupca, ki kot plačilno sredstvo goljufivo uporablja bančno kartico, pomeni „dobavo blaga“ v smislu navedenih členov 2, točka 1, 5(1), 2(1)(a) in 14(1) in da v okviru takega prenosa plačilo, ki ga opravi tretja oseba na podlagi sporazuma med njo in dobaviteljem tega blaga, s katerim se je ta tretja oseba zavezala temu dobavitelju plačati za blago, ki ga je ta prodal kupcem, ki so tako kartico uporabili kot plačilno sredstvo, pomeni „plačilo“ v smislu navedenih členov 11(A)(1)(a) in 73.

(¹) UL C 26, 26.1.2013.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 21. novembra 2013 – Staatssecretaris van Financiën, nasprotna stranka: Fiscale Eenheid X NV cs

(Zadeva C-595/13)

(2014/C 39/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagatelj kasacijske pritožbe: Staatssecretaris van Financiën

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Fiscale Eenheid X NV cs

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 13B(d), točka 6, Šeste direktive (¹) razlagati tako, da je treba družbo, ki jo ustanovi več kot en vlagatelj z edinim ciljem, da se zbrano premoženje vложи v nepremičnine, šteti za poseben investicijski sklad v smislu te določbe?
2. Če je odgovor na vprašanje 1 pritrdilen: ali je treba člen 13B(d), točka 6, Šeste direktive razlagati tako, da je s pojmom „upravljanje“ zajeto dejansko gospodarjenje z nepremičninami družbe, ki ga je družba prenesla na tretjega?

(¹) Šesta direktiva Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23).